

У Х В А Л А
ПЕРШОЇ КОЛЕГІЇ СУДДІВ
ПЕРШОГО СЕНАТУ
КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ

про відмову у відкритті конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Маляренка Сергія Миколайовича щодо відповідності Конституції України (конституційності) окремих положень частини першої статті 65 Закону України „Про Національну поліцію“

м. К и ї в
2 березня 2021 року
№ 36-1(І)/2021

Справа № 3-23/2021(47/21)

Перша колегія суддів Першого сенату Конституційного Суду України у складі:

Колісника Віктора Павловича – головуючого, доповідача,
Кичуна Віктора Івановича,
Філюка Петра Годосьовича,

розглянула на засіданні питання про відкриття конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Маляренка Сергія Миколайовича щодо відповідності Конституції України (конституційності) окремих положень частини першої статті 65 Закону України „Про Національну поліцію“ від 2 липня 2015 року № 580–VIII (Відомості Верховної Ради України, 2015 р., № 40–41, ст. 379).

Заслухавши суддю-доповідача Колісника В.П. та дослідивши матеріали справи, Перша колегія суддів Першого сенату Конституційного Суду України

у с т а н о в и л а:

1. Маляренко С.М. звернувся до Конституційного Суду України з клопотанням перевірити на відповідність частині третій статті 22, частинам другій, третій статті 43 Конституції України (конституційність) окремі положення частини першої статті 65 Закону України „Про Національну поліцію“ від 2 липня 2015 року № 580–VIII (далі – Закон).

Оспорюваними положеннями Закону передбачено, що „переміщення поліцейських здійснюється:

1) на вищу посаду – у порядку просування по службі;

2) на рівнозначні посади:

для більш ефективної служби, виходячи з інтересів служби;

<...>

у зв'язку зі скороченням штатів або проведенням реорганізації;

у разі необхідності проведення кадрової заміни в місцевостях з особливими природними, географічними, геологічними, кліматичними, екологічними умовами (далі – місцевості з визначеним строком служби);

за станом здоров'я – на підставі рішення медичної комісії;

з меншим обсягом роботи з урахуванням професійних і особистих якостей – на підставі висновку атестації;

у разі звільнення з посади на підставі рішення місцевої ради про прийняття резолюції недовіри відповідно до статті 87 цього Закону;

3) на посади, нижчі ніж та, на якій перебував поліцейський:

у зв'язку зі скороченням штатів або реорганізацією в разі неможливості призначення на рівнозначну посаду;

за станом здоров'я – на підставі рішення медичної комісії;

через службову невідповідність – на підставі висновку атестації з урахуванням професійних і особистих якостей;

<...>

як виконання накладеного дисциплінарного стягнення – звільнення з посади відповідно до Дисциплінарного статуту Національної поліції України;

у разі звільнення з посади на підставі рішення місцевої ради про прийняття резолюції недовіри, відповідно до статті 87 цього Закону;

4) у зв'язку із зарахуванням на навчання до вищого навчального закладу із специфічними умовами навчання, який здійснює підготовку поліцейських, на денну форму навчання, а також у разі призначення на посаду після закінчення навчання“.

Зі змісту конституційної скарги та долучених до неї матеріалів випливає таке.

Маляренко С.М. 17 вересня 2018 року було звільнено з посади заступника начальника управління – начальника відділу оперативних розробок Запорізького управління Департаменту внутрішньої безпеки Національної поліції України і призначено на посаду оперуповноваженого відділу моніторингу та зонального контролю цього ж управління на підставі „абзацу п'ятого пункту 3 частини першої статті 65“ Закону. Не погодившись із цим, Маляренко С.М. звернувся з адміністративним позовом до Департаменту внутрішньої безпеки Національної поліції України до Запорізького окружного адміністративного суду, який рішенням від 13 лютого 2019 року позов Маляренка С.М. задовольнив частково.

Постановою Третього апеляційного адміністративного суду від 25 квітня 2019 року апеляційну скаргу Департаменту внутрішньої безпеки Національної поліції України задоволено, рішення Запорізького окружного адміністративного суду від 13 лютого 2019 року скасовано й прийнято нову постанову, а у задоволенні позову Маляренку С.М. відмовлено.

Верховний Суд у складі колегії суддів Касаційного адміністративного суду постановою від 13 серпня 2019 року касаційну скаргу в інтересах Маляренка С.М. задовольнив частково, постанову Третього апеляційного адміністративного суду від 25 квітня 2019 року скасував, а справу направив на новий розгляд до суду апеляційної інстанції.

Постановою Третього апеляційного адміністративного суду від 5 грудня 2019 року апеляційну скаргу Департаменту внутрішньої безпеки Національної поліції України задоволено, рішення Запорізького окружного адміністративного суду від 13 лютого 2019 року скасовано, а у задоволенні позову Маляренку С.М. відмовлено у повному обсязі.

Верховний Суд у складі колегії суддів Касаційного адміністративного суду постановою від 19 листопада 2020 року касаційну скаргу в інтересах Маляренка С.М. залишив без задоволення, а постанову Третього апеляційного адміністративного суду від 5 грудня 2019 року – без змін.

Обґрунтовуючи неконституційність оспорюваних положень Закону, Маляренко С.М. зазначає, що „фактично, поліцейські на яких накладено дисциплінарне стягнення у вигляді звільнення з посади, позбавлені права вільно обирати та вільно погоджуватися на свою подальшу працю в органі, закладі або установі поліції“; «оскільки частиною 1 статті 65 Закону України „Про Національну поліцію“ не передбачено надання згоди поліцейськими на їх переміщення в органі, закладі або установі поліції, таке призначення на іншу посаду відбувається примусово».

2. Вирішуючи питання про відкриття конституційного провадження у справі, Перша колегія суддів Першого сенату Конституційного Суду України виходить із такого.

Відповідно до Закону України „Про Конституційний Суд України“ конституційною скаргою є подане до Конституційного Суду України письмове клопотання щодо перевірки на відповідність Конституції України (конституційність) закону України (його окремих положень), що застосований в остаточному судовому рішенні у справі суб'єкта права на конституційну скаргу; конституційна скарга має містити обґрунтування тверджень щодо неконституційності закону України (його окремих положень) із зазначенням того, яке з гарантованих Конституцією України прав людини, на думку суб'єкта права на конституційну скаргу, зазнало порушення внаслідок застосування

закону (частина перша, пункт 6 частини другої статті 55); суб'єктом права на конституційну скаргу є особа, яка вважає, що застосований в остаточному судовому рішенні в її справі закон України (його окремі положення) суперечить Конституції України (абзац перший частини першої статті 56); конституційна скарга вважається прийнятною за умов її відповідності вимогам, передбаченим, зокрема, статтею 55 цього закону (абзац перший частини першої статті 77); Конституційний Суд України відмовляє у відкритті конституційного провадження, визнавши конституційну скаргу непринятною, якщо зміст і вимоги конституційної скарги є очевидно необґрунтованими (частина четверта статті 77).

Із постанови Верховного Суду від 19 листопада 2020 року, яка є остаточним судовим рішенням у справі Маляренка С.М., вбачається, що пункти 1, 2, 4 частини першої статті 65 Закону в ній не застосовувались.

Отже, Маляренко С.М. у частині перевірки на відповідність Конституції України пунктів 1, 2, 4 частини першої статті 65 Закону не є суб'єктом права на конституційну скаргу, що є підставою для відмови у відкритті конституційного провадження у цій частині згідно з пунктом 1 статті 62 Закону України „Про Конституційний Суд України“ – звернення до Конституційного Суду України неналежним суб'єктом.

Зі змісту конституційної скарги також вбачається, що в частині тверджень про неконституційність пункту 3 частини першої статті 65 Закону, який застосовано в остаточному судовому рішенні у справі суб'єкта права на конституційну скаргу, Маляренко С.М. не навів аргументів щодо його неконституційності, а лише процитував положення Основного Закону України, Конвенції про захист прав людини і основоположних свобод 1950 року та послався на судові рішення у своїй справі, що не можна вважати обґрунтуванням тверджень щодо неконституційності пункту 3 частини першої статті 65 Закону.

Отже, конституційна скарга в цій частині не відповідає вимогам пункту 6 частини другої статті 55 Закону України „Про Конституційний Суд України“, що

є підставою для відмови у відкритті конституційного провадження у справі згідно з пунктом 4 статті 62 цього закону – неприйнятність конституційної скарги.

Враховуючи викладене та керуючись статтями 147, 151¹, 153 Конституції України, на підставі статей 7, 32, 37, 50, 55, 56, 58, 62, 77, 86 Закону України „Про Конституційний Суд України“, відповідно до § 45, § 56 Регламенту Конституційного Суду України Перша колегія суддів Першого сенату Конституційного Суду України

у х в а л и л а :

1. Відмовити у відкритті конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Маляренка Сергія Миколайовича щодо відповідності Конституції України (конституційності) окремих положень частини першої статті 65 Закону України „Про Національну поліцію“ від 2 липня 2015 року № 580–VIII на підставі пунктів 1, 4 статті 62 Закону України „Про Конституційний Суд України“ – звернення до Конституційного Суду України неналежним суб’єктом; неприйнятність конституційної скарги.

2. Ухвала є остаточною.

**ПЕРША КОЛЕГІЯ СУДДІВ
ПЕРШОГО СЕНАТУ
КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ**